Nicolae Sfetcu

ROLUL SOCIAL MEDIA ÎN DEMOCRAȚIE, NOUL MANAGEMENT PUBLIC ȘI GUVERNANȚA ELECTRONICĂ

MultiMedia Publishing

Rolul social media în democrație, noul management public, și guvernanța electronică

Capitolul: Democrația digitală

Nicolae SFETCU
nicolae@sfetcu.com[1]

Sfetcu, Nicolae (2024), *Rolul social media în democrație, noul management public, și guvernanța electronică*, MultiMedia Publishing, ISBN 978-606-033-850-5, DOI: 10.58679/MM66327, https://www.telework.ro/ro/e-books/rolul-social-media-in-democratie-noul-management-public-si-guvernanta-electronica/

[1] Cercetător - Academia Română - Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST), Divizia de Istoria Științei (DIS), ORCID: 0000-0002-0162-9973

Cuprins

Rolul social media în democrație, noul management public, și guvernanța electronică

Nicolae SFETCU[2]
nicolae@sfetcu.com

The Role of Social Media in Democracy, New Public Management, and Electronic Governance

Abstract

In the contemporary landscape of public administration, significant changes have taken place, driven by the need for efficiency, transparency and increased citizen involvement. Three key concepts encapsulate these changes: New Public Management, e-governance, and the ubiquitous role of social media. Each represents a transformative approach to governance, collectively shaping a more responsive and accountable public sector.

This book explores the significant contributions of social media to democratic governance models, the realization of the principles of new public management and e-governance. It examines how social media facilitate transparency, improve accountability and citizen engagement, and encourage collaborative governance, thereby redefining traditional models of public administration.

Keywords: social media, social networks, new public management, e-governance, democracy

Rezumat

În peisajul contemporan al administrației publice, au avut loc schimbări semnificative, determinate de nevoia de eficiență, transparență și implicarea sporită a cetățenilor . Trei concepte esențiale încapsulează aceste schimbări: noul management public, guvernanța electronică, și rolul omniprezent al rețelelor sociale. Fiecare reprezintă o abordare transformatoare a guvernării, modelând colectiv un sector public mai receptiv și mai responsabil.

Această carte explorează contribuțiile semnificative ale social media la modelele de guvernare democratică, realizarea principiilor noului management public și a guvernanței electronice. Analizează modul în care media electronică facilitează transparența, îmbunătățește responsabilitatea și implicarea cetățenilor, și încurajează guvernarea colaborativă, redefinind astfel modelele tradiționale de administrație publică.

Cuvinte cheie: social media, rețele sociale, noul management public, guvernanța electronică, democrația

[2] Cercetător - Academia Română - Comitetul Român de Istoria și Filosofia Științei și Tehnicii (CRIFST) , Divizia de Istoria Științei (DIS), ORCID: 0000-0002-0162-9973

Democrația digitală

Conform lui J. Millard „Guvernanța publică se referă la modul în care rolurile și relațiile tuturor actorilor sunt organizate, structurate, gestionate și administrate, inclusiv echilibrul de putere și capacitatea și competența, relațiile și pârghiile pe care le are fiecare actor, în special atunci când utilizează tehnologiile digitale”[3]. Scopul este de a oferi beneficii de valoare publică. De la început, UE a dezvoltat numeroase politici pentru a promova valorile publice ale bunei guvernări ca mijloc de abordare a provocărilor sale. Revoluția digitală ne-a transformat modul de lucru, mediul, interacțiunile noastre sociale și aproape toate aspectele vieții noastre la scară globală. Transformarea digitală a devenit un pilon central în Planul de redresare pentru Europa (NextGenerationEU), în timp ce Facilitatea pentru redresare și reziliență (RRF) oferă ajutor financiar statelor membre.

Paradigmele succesive de guvernanță publică par să se alinieze cu evoluțiile și șocurile politice și societale majore începând din 1945, și cu evoluțiile tehnologice digitale. Tipurile de paradigme de guvernanță publică se schimbă atât în caracter, cât și cresc în varietate în timp[4]. La începutul anilor 1990, ai Generației 1.0, s-a mers pe paradigma tradițională de guvernanță publică weberiană, stimulând noul management public și apoi contribuind la susținerea paradigmei neo-weberiene pentru un serviciu eficient și în timp util pentru cetățeni. În jurul anului 2000 guvernele au început să folosească tehnologia digitală ca valoare publică. Anul 2000 a coincis cu saltul de la Generația 1.0 la Generația 2.0, care permite participarea și interacțiunile bidirecționale între furnizori și utilizatori. facilitând paradigmele de guvernare în rețea și valorile publice ca două filosofii politice. Din 2008, criza financiară a dat naștere simultană la două paradigme de guvernanță publică destul de diferit: guvernanța slabă și de austeritate, și o nouă multitudine de paradigme și modele de guvernare deschisă, activate de noua tehnologie bazată pe semantica de Generația 3.0. Anul 2015, în contextul globalizării și a creșterii economice, și marcat de creșterea inegalităților și nemulțumirea și pierderea încrederii în guvern, coincide cu un populism în creștere și cu mișcări „post-adevăr”, atrase de tehnologia distribuită și mobilă de Generația 4.0. Din 2020 apare o nouă eră de criză, perturbări și turbulențe, alimentată de pandemia COVID-19, de războiul din Ucraina și de amenințările schimbărilor climatice. Sunt necesare noi forme de guvernanță

[3] Millard, „Impact of Digital Transformation on Public Governance”.
[4] Millard.

publică pentru a face față acestor provocări existențiale prin implicarea tehnologiilor Generației 5.0 și celei de a cincea revoluție industrială.

Aspecte privind modelele existente de guvernanță publică[5]:

- Șocurile și crizele la nivel societal sunt cele mai puternice influențe asupra evoluțiilor guvernanței publice.
- Paradigmele guvernanței publice se acumulează strat după strat, rezultând o formă de sedimentare în timp, într-un proces de co-evoluție.
- Combinația de paradigme și modele într-un anumit loc și timp depinde de contextul politicii globale, naționale și locale, precum și de alți factori, într-un ”mix real”
- Paradigmele de guvernare generative și emergente (co-crearea) par iminente.
- Reechilibrarea ideală a puterii și responsabilităților pentru o guvernare publică nu este încă finalizată, necesitând o schimbare culturală.

J. Millard descrie mai multe modele de guvernanță publică, clasificate în trei grupuri principale: A) predominante, B) noi și experimentale și C) noi și emergente[6].

Modele de guvernanță publică **predominante** oferă bazele de bază ale guvernanței publice de astăzi din toate țările europene, în funcție de diferite condiții istorice, politice și culturale:

1) *Administrația publică tradițională (weberiană)*: din aproximativ 1945, cu tehnologia digitală relevantă doar de la începutul anilor 1990.

2) *Noul management public (New Public Management, NPM)*: bazat pe piață: din aproximativ 1980, cu tehnologia digitală relevantă doar de la începutul anilor 1990.

3) *Statul neo-weberian*: de la sfârșitul anilor 1990 - o reacție împotriva NPM și o oarecare revenire la administrația weberiană, dar cu o orientare mai externă.

6) *Sărăcie și austeritate*: o anumită versiune a NPM ca răspuns la criza financiară care a început în 2007-8.

Toate cele patru sunt, totuși, mai puțin proeminente astăzi. Dominația lor slăbește acum pe măsură ce paradigmele de guvernanță mai recente, adesea activate de tehnologia digitală, sunt adoptate.

Modele de guvernanță publică **noi și experimentale**:

4) *În rețea*: datorită impactului tehnologiei digitale de Generația 2.0 asupra guvernanței publice din aproximativ 2000

5) *Managementul valorii publice*: la fel ca 4).

[5] Millard.
[6] Millard.

7) *Deschis*: în urma crizei financiare din 2007-2008 care coincide cu tehnologia digitală Generația 3.0

8) *Sustenabilitate*: începe să aibă un impact semnificativ asupra guvernării publice din aproximativ 2015, coincizând cu tehnologia digitală de Generație 4.0

9) *Localitate și comunitate*: la fel ca 8)

Modele de guvernanță publică noi și emergente: apar după 2020, și deocamdată sunt foarte speculative.

David Kaye, raportorul special al ONU pentru libertatea de exprimare a declarat: „astăzi, a fi deconectat de la internet înseamnă a fi redus la tăcere” [7]. Această transformare digitală reformează relația dintre state și cetățeni. Noile tehnologii și rețelele sociale au revoluționat modul în care oamenii interacționează și își exercită libertatea de exprimare și de informare, precum și alte drepturi fundamentale conexe - și uneori conflictuale[8]. Noile tehnologii informaționale au creat o nouă „sferă publică” pentru dezbaterea democratică, în care avem nevoie de un model diferit bazat pe principii de coresponsabilitate și de cooperare internațională. „Internetul a trecut rapid de la a fi folosit în principal pentru accesul la informații la a deveni un mediu participativ care imită mai îndeaproape participarea democrată tradițională în lumea fizică”[9].

Formarea opiniei devin din ce în ce mai colaborativă și autoreglată (de exemplu, Wikipedia, Facebook), și activismul politic a găsit modalități noi și eficiente de organizare și exprimare[10]. În democrație, internetul facilitează trei aspecte ale acesteia: electorală, de monitorizare și deliberativă[11]:

> „Democrația electorală este cunoscută în mod obișnuit în contextul internetului ca „e-guvernare”... Democrația monitorizată se referă la activismul de jos în sus, de la bază, care poate fi facilitat de internet. Democrația deliberativă se referă la participarea indivizilor la dezbateri deschise în convingerea că va duce la decizii mai bune în chestiuni de interes comun”[12].

Noile tehnologii informaționale fac procesele democratice mai accesibile, permițând oamenilor să se organizeze și să acționeze pentru a aborda probleme sociale, economice sau politice specifice. De asemenea, permit o mai mare transparență și responsabilitate, și extind raza de acțiune a „sferei publice” și întăresc democrația deliberativă.

---

[7] Vargas Valdez, „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development”.
[8] Parliamentary Assembly, „The right to Internet access”.
[9] Laidlaw, *Regulating Speech in Cyberspace*, 7.
[10] Cohen și Kahne, „Participatory Politics”.
[11] Vargas Valdez, „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development”.
[12] Laidlaw, *Regulating Speech in Cyberspace*, 10–11.

Conform unui studiu realizat de Bond et al (2012) la 61 de milioane de utilizatori Facebook, schimbul de mesaje dintre aceștia a avut o influență directă asupra opiniei lor politice, iar o astfel de influență s-a extins asupra „prietenilor apropiați”[13]. Există o corelație pozitivă puternică între utilizarea internetului și a rețelelor sociale, pe de o parte, și sprijinul pentru democrație ca formă de guvernământ dezirabilă, pe de altă parte[14]. Utilizarea generalizată a internetului și a rețelelor sociale oferă o cunoaștere mai precisă a intereselor cetățenilor și facilitează organizarea de mișcări sociale la scară largă[15].

Variabilele democrației monitorizate sunt încorporate în categoria democrației deliberative. Accesul la internet a devenit atât de important încât „unele state, cum ar fi Estonia, Finlanda, Franța, Grecia și Spania, au recunoscut prin legislație accesul la internet ca un drept fundamental” [16]. Mai mult, „accesul la internet ca un drept fundamental a primit ștampila de aprobare a Națiunilor Unite (ONU) într-un raport al lui Frank La Rue, Raportorul Special pentru promovarea și protecția dreptului la libertatea de opinie și de exprimare”[17], iar Curtea Europeană a Drepturilor Omului a hotărât că blocarea internetului poate fi „în conflict direct cu formularea reală a paragrafului 1 al articolului 10 din Convenție, potrivit căreia drepturile enunțate în acel articol sunt garantate „indiferent de frontiere”[18].

Dar, chiar dacă „internetul are puterea de a fi un instrument al democrației... potențialul său în acest sens este în pericol. [deoarece] Aceeași tehnologie care facilitează discursul creează oportunități pentru cenzura informațiilor, monitorizarea online practici și modelarea subtilă și manipularea comportamentului”[19].

Internetul și rețelele sociale sunt tehnologii foarte utile pentru a promova democrația reprezentativă, democratizând producția de conținut, ștergând granițele și jurisdicțiile. Dar, în același timp, au centralizat canalele de distribuție în mâinile câtorva actori privați foarte puternici, proprietarii autostrăzilor informaționale, care sunt suficient de puternici pentru a dicta condițiile privind libertățile sociale, individuale și politice, devenind astfel un al treilea actor în arena democratică. Din această cauză, reglementarea internetului pe tărâmul internațional necesită o

---

[13] Bond et al., „A 61-Million-Person Experiment in Social Influence and Political Mobilization”.
[14] Basco, „Techno-Integration of Latin America”.
[15] Cohen și Kahne, „Participatory Politics”.
[16] Vargas Valdez, „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development”.
[17] Laidlaw, *Regulating Speech in Cyberspace*, 20–21.
[18] European Court of Human Rights, „Yildirim v. Turkey”, par. 67.
[19] Laidlaw, *Regulating Speech in Cyberspace*, 1.

discuție complexă și mai nuanțată, ținând cont, și de faptul că limitarea excesivă a drepturilor individuale ar putea avea, de asemenea, un impact asupra altor drepturi necesare supraviețuirii regimurilor democratice liberale[20].

Principalele constatări actuale privind tehnologia digitală și guvernanța publică includ[21]:

- Totul este influențat de tehnologiile digitale
- Implementarea tehnologiilor este mediată de condiții organizaționale, instituționale, legale, etice și sociale, precum și de provocări precum excluziunea digitală și creșterea decalajului digital.
- Reutilizarea tehnologiilor digitale și a datelor ar putea fi considerată singura modalitate posibilă de a ajunge la echitate, transparență, responsabilitate și incluziune.
- Complexitatea relațiilor dintre om și tehnologie trebuie să țină seama de modul în care sunt afectați oamenii de mașinile digitale.
- Multitudinea simultană de paradigme de guvernanță publică este un răspuns contextual la diferențele politice, socioeconomice și culturale predominante.
- Serviciile publice sunt relevante pentru diferitele contexte, pregătite pentru digital și interoperabile prin proiectare.
- Încă mai căutăm cele mai bune modalități de utilizare a datelor și tehnologiilor digitale.

e-Democrația (democrația digitală sau democrația pe internet) utilizează tehnologia informației și comunicațiilor (TIC) în procesele politice și de guvernare[22]. Democrația electronică întărește autodeterminarea politică, având un impact substanțial asupra normelor politice și angajamentului public[23]. Jane Fountain analizează extinderea democrației electronice și interacțiunea acesteia cu structurile guvernamentale tradiționale, afirmând că e-guvernarea ar necesita o revizuire semnificativă a statului administrativ modern[24].

Un eveniment major în societate a fost schimbarea paradigmei de la birocrațiile tradiționale la aranjamentele de rețea în elaborarea politicilor și furnizarea de servicii, de la „ierarhie la heterarhie”[25]. Teoriei Sistemelor Deschise[26] presupune că organizațiile sunt în contact permanent cu mediul lor extern, iar apariția și utilizarea pe scară largă a TIC și a „infosferei” ajută la promovarea unei mai bune și mai bune guvernanțe democratice[27]. Astfel, spre sfârșitul secolului

[20] Vargas Valdez, „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development”.
[21] Millard, „Impact of Digital Transformation on Public Governance”.
[22] Noveck, „Five Hacks for Digital Democracy”, 287–89.
[23] Lee, Chang, și Berry, „Testing the Development and Diffusion of E-Government and E-Democracy”.
[24] Fountain, „Building the Virtual State”.
[25] O'Leary, „From Silos to Networks”, 5.
[26] Katz și Kahn, *The social psychology of organizations*.
[27] Moghrabi și Sabharwal, „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance”.

al XX-lea, guvernul nu mai era singurul responsabil pentru furnizarea de servicii publice[28], ajungându-se de la furnizarea de servicii de către entități guvernamentale centralizate la „statul gol”[29] sau „guvernarea unui terț”[30].

Noua guvernare a fost definită în mai multe moduri. Rhodes o definește ca fiind „rețele interorganizaționale auto-organizate” care sunt „alternative, nu un hibrid al piețelor și ierarhiilor”[31]. O’Toole vorbește de „structuri de interdependență care implică mai multe organizații”[32], iar Stocker consideră guvernanța ca „dezvoltarea stilurilor de guvernare în care granițele dintre și în cadrul sectoarelor public și privat au devenit estompate”[33]. Astfel, guvernanța înseamnă mai mult decât guvernul, transcende granițele tradiționale ale guvernului[34].

Teoria dependenței de resurse postulează că organizațiile guvernamentale nu sunt autosuficiente[35], .apelând la alte organizații pentru diverse tipuri de resurse[36], formând rețele de organizații guvernamentale și neguvernamentale[37]. McGuire definește managementul colaborativ ca „procesul de facilitare și operare în aranjamente multi-organizaționale pentru rezolvarea problemelor care nu pot fi atinse - sau atinse cu ușurință - de către organizații individuale”[38]. Aranjamentele de rețea au ajuns să domine și să controleze politicile publice[39].

În aceste modele emergente, toți actorii sunt autonomi, dar dependenți unul de celălalt[40], făcând din „colaborare și negociere componente legitime ale rutinei administrative publice, mai degrabă decât o îndepărtare regretabilă de la practicile așteptate”[41]. Astfel, guvernarea colaborativă e văzută de unii ca „noua paradigmă pentru guvernarea în sistemele democratice”[42].

---

[28] Salamon și Elliott, „The Tools of Government”.
[29] Milward și Provan, „Managing the hollow state Collaboration and contracting”.
[30] Salamon și Elliott, „The Tools of Government”.
[31] Rhodes, „The New Governance”, 652.
[32] O’Toole, „The Implications for Democracy in a Networked Bureaucratic World”, 45.
[33] Stoker, „Governance as Theory”, 117.
[34] Moghrabi și Sabharwal, „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance”.
[35] Pfeffer și Salancik, *The External Control of Organizations*.
[36] Kaufman, *Are Government Organizations Immortal?*
[37] Mitchell, „Collaborative Propensities Among Transnational NGOs Registered in the United States”.
[38] McGuire, „Collaborative Public Management”, 33.
[39] Peters și Pierre, „Governance Without Government?”
[40] Moghrabi și Sabharwal, „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance”.
[41] Salamon și Elliott, „The Tools of Government”, 15.
[42] Emerson, Nabatchi, și Balogh, „An Integrative Framework for Collaborative Governance”, 3.

Trecerea de la ierarhiile birocratice la rețelele de guvernare implică reformularea conceptului de responsabilitate democratică și redefinirea conceptului de democrație. Conform lui Moghrabi și Sabharwal,

> ”spre deosebire de administrația publică tradițională și NPM în care responsabilitatea este cel mai puternic punct al modelului, responsabilitatea în noul model de guvernanță rămâne veriga cea mai slabă... În ierarhiile tradiționale, responsabilitatea este determinată în termeni de control ierarhic și supraveghere externă, în timp ce în NPM, responsabilitatea este definită în termeni de responsabilitate pentru rezultate care pot fi măsurate în raport cu atingerea obiectivelor și alegerea consumatorului.”[43]

Sferele publice sunt ”arene culturale în care oamenii se reunesc pentru a-și exprima punctele de vedere și pentru a-și exprima preocupările pentru a influența politicile”[44]. Habermas susține că „între stat și societate se află sfera publică, o rețea de comunicare a informațiilor și a punctelor de vedere”[45]. „Conceptul tradițional habermasian al sferei publice naționale creat de mass-media de ziare și televiziune, se spune că s-a transformat într-o sferă cu mai multe straturi de rețele online și sociale, care sunt din ce în ce mai importante în angajarea și mobilizarea cetățenilor și în formarea discursului în cadrul căruia are loc discuția rațională”[46]. S-au format astfel sfere și comunități publice virtuale care leagă oamenii oriunde pe orice temă care le preocupă, pe baze democratice[47].

Guvernarea mobilă (m-Guvernarea) se referă la furnizarea de servicii folosind dispozitive mobile de comunicații (telefoane mobile, laptop-uri, etc) și infrastructură de internet wireless. Serviciile guvernamentale mobile pot fi definite „ca o strategie și implementarea acesteia care implică utilizarea tuturor tipurilor de tehnologii, servicii, aplicații și dispozitive fără fir și mobile pentru a îmbunătăți beneficiile părților implicate în e-guvernare, inclusiv cetățenii, întreprinderile și toate unitățile guvernamentale”[48]. Serviciile m-Guvernare urmăresc să transforme serviciile e-Guvernare direct în platforma mobilă, oferind acces la tehnologii și aplicații mobile, permițând lucrul inteligent/flexibil, și oferind servicii pentru cetățeni oricând și oriunde. Deocamdată rețelele wireless și mobile și infrastructura aferentă, precum și software-ul, trebuie dezvoltat mai mult

[43] Moghrabi și Sabharwal, „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance”.
[44] Moghrabi și Sabharwal.
[45] Habermas, „Between Facts and Norms”, 360.
[46] Iosifidis, „The Public Sphere, Social Networks and Public Service Media”, 619.
[47] Putnam, Leonardi, și Nonetti, *Making Democracy Work*.
[48] Kushchu și Kuscu, „From E-government to M-government”, 253–60.

pentru a corespunde cerințelor, și trebuie asigurată o mai bună securitate pentru a elimina vulnerabilitățile rețelelor wireless.

Dwight Waldo a scris că „democrația este mult mai mult decât contextul politic în care se desfășoară administrația publică”[49]. Noua guvernare ”nu constituie o îndepărtare de la etosul democratic pe care administrația publică tradițională a căutat să-l prețuiască, ci o reafirmare a acestui ethos într-un mod care vorbește despre noua realitate a timpului nostru” [50].

Dar, în noua eră digitală, supravegherii cibernetice[51] și TIC ar trebui să se acorde mai multă atenție perspectivelor etice. Guvernul nu trebuie să ofere doar infrastructura necesară și accesul ușor și ieftin la aceste tehnologii, ”ci și să investească în integritatea și securitatea datelor partajate” [52].

Provocări la adresa democrației

Unii autori susțin că, atâta timp cât Internetul rămâne o structură deschisă, logica economiei de rețea nu va permite concentrări excesive de putere[53], dar există și specialiști care consideră că arhitectura și codificarea celor mai relevante foruri de internet și browser ar putea concentra o putere enormă în mâini private: puterea de a controla autostrăzile informaționale[54], cu posibilitatea de a „altera profund natura” interacțiunii sociale, furnizând utilizatorilor doar informații asemănătoare intereselor și viziunilor lor asupra lumii. Rețelele de socializare și motoarele de căutare pot modela interacțiunile sociale online și din cauza capacității lor de a profila și de a prezice atributele și comportamentele utilizatorilor lor[55].

Există cel puțin trei seturi de drepturi implicate și care sunt reciproc conflictuale, în democrația electronică[56]: drepturile personalității (confidențialitatea și protecția datelor cu caracter personal, ...); drepturi comerciale (libertatea comerțului, ...); și drepturile politice (echitatea

[49] O’Toole, „Treating Networks Seriously”, 443.
[50] Moghrabi și Sabharwal, „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance”.
[51] West și Bowman, „The Domestic Use of Drones”.
[52] Moghrabi și Sabharwal, „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance”.
[53] Benkler, *The Wealth of Networks*, 240.
[54] van Dijck, *The Culture of Connectivity*.
[55] Kosinski, Stillwell, și Graepel, „Private traits and attributes are predictable from digital records of human behavior”.
[56] Vargas Valdez, „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development”.

electorală, dreptul la informare, ...). Coliziunea dintre aceste seturi de drepturi apare atunci când companiile private sau chiar partidele politice folosesc date personale pentru a influența alegerile.

Această nouă „sferă publică în rețea" are două inconveniente suplimentare pentru democrație: în primul rând, faptul că arhitectura sa puternică este proprietate privată cu o posibilă amenințare la adresa libertății de exprimare (prin manipularea preferințelor electorale, bule epistemice, camere de ecou și știri false), și logica comercială și stimulentele arhitecților au slăbit și radicalizat discursul democratic[57]. Manipularea preferințelor electorale a fost documentată de Rob Epstein, care a studiat și măsurat ceea ce a numit efectul de manipulare a motorului de căutare (SEME), și anume influența pe care o au clasamentele motoarelor de căutare (în special Google)[58]. Epstein prezintă dovezi din cinci experimente, arătând că „(i) clasările părtinitoare ale căutării pot modifica preferințele de vot ale alegătorilor indeciși cu 20% sau mai mult, (ii) schimbarea poate fi mult mai mare în unele grupuri demografice și (iii) astfel de clasamente pot f mascate astfel că oamenii nu sunt conștienți de manipulare."[59] Platformele de social media sunt, de asemenea, părtinitoare , motivate în primul rând de interese comerciale cu ajutorul algoritmilor[60]. Această situație a creat ceea ce Thi Nguyen numește bule epistemice („o rețea informațională din care vocile relevante au fost excluse prin omisiune" care promovează o înțelegere parțială a realității politice și împiedică libertatea de exprimare) și camere de ecou (structuri sociale „din care alte voci relevante au fost în mod activ discreditate")[61].

De asemenea, reglementarea excesivă sau inadecvată a aspectelor arhitecturale ale internetului ar putea fi contraproductivă. Pentru a rezolva această problemă, națiunile trebuie să lucreze la o abordare de reglementare și de adjudecare diferită de paradigma juridică tradițională sus-jos; un model care include coresponsabilitatea și abordări multiple de reglementare și de soluționare a conflictelor, care să includă cel puțin trei strategii:

- Educație pentru consolidarea culturii juridice și democratice a cetățenilor;
- Auto-reglementarea precum adoptarea obligatorie a codurilor de etică și responsabilitate socială corporativă; și,

[57] Vargas Valdez.
[58] Epstein, „Robert Epstein".
[59] Epstein și Robertson, „The Search Engine Manipulation Effect (SEME) and Its Possible Impact on the Outcomes of Elections".
[60] van Dijck, *The Culture of Connectivity*.
[61] Nguyen, „Why It's as Hard to Escape an Echo Chamber as It Is to Flee a Cult | Aeon Essays".

- Mecanisme de remediere prevăzute în legi, politici și mecanisme alternative de soluționare a conflictelor[62].

Cuprinsul cărții

Bibliografie

Alford, John, și Owen Hughes. „Public Value Pragmatism as the Next Phase of Public Management”. *The American Review of Public Administration* 38, nr. 2 (iunie 2008): 130–48. https://doi.org/10.1177/0275074008314203.

Atkinson, Rob, și Daniel Castro. „Digital Quality of Life: Understanding the Personal and Social Benefits of the Information Technology Revolution”. *SSRN Electronic Journal*, 2 octombrie 2008. https://doi.org/10.2139/ssrn.1278185.

Azyan, Liz. „Government-to-Citizen Communications: Utilising multiple digital channels effectively - Liz Azyan”, 2012. https://lizazyan.com/government-to-citizen-communications-utilising-multiple-digital-channels-effectively/.

Baraybar-Fernández, Antonio, Sandro Arrufat-Martín, și Rainer Rubira-García. „Public Information, Traditional Media and Social Networks during the COVID-19 Crisis in Spain”. *Sustainability* 13, nr. 12 (ianuarie 2021): 6534. https://doi.org/10.3390/su13126534.

Barzelay, Michael. *The New Public Management: Improving Research and Policy Dialogue*. University of California Press, 2001.

Basco, Ana Inés. „Techno-Integration of Latin America: Institutions, Exponential Trade, and Equality in the Era of Algorithms”. *IDB Publications*, 17 noiembrie 2017. https://doi.org/10.18235/0010684.

Bekkers, Victor, și Vincent Homburg. „The Myths of E-Government: Looking Beyond the Assumptions of a New and Better Government”. *The Information Society* 23, nr. 5 (27 septembrie 2007): 373–82. https://doi.org/10.1080/01972240701572913.

Benkler, Yochai. *The Wealth of Networks: How Social Production Transforms Markets and Freedom*. Yale University Press, 2006.

[62] Vargas Valdez, „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development”.

Bond, Robert M., Christopher J. Fariss, Jason J. Jones, Adam D. I. Kramer, Cameron Marlow, Jaime E. Settle, și James H. Fowler. „A 61-Million-Person Experiment in Social Influence and Political Mobilization". *Nature* 489, nr. 7415 (septembrie 2012): 295–98. https://doi.org/10.1038/nature11421.

Bose, Saugata, și Masud Rana Rashel. „Implementing E-Governance Using Oecd Model (Modified) and Gartner Model (Modified) upon Agriculture of Bangladesh", 2007. https://ieeexplore.ieee.org/document/4579410?arnumber=4579410.

Boyte, Harry C. „Constructive Politics as Public Work: Organizing the Literature". *Political Theory* 39, nr. 5 (1 octombrie 2011): 630–60. https://doi.org/10.1177/0090591711413747.

Bozeman, Barry. „Public Values and Public Interest: Counterbalancing Economic Individualism", 2007. https://books.google.ro/books?hl=en&lr=&id=-YU_jup6RcMC&oi=fnd&pg=PP10&ots=GILGWnbDN8&sig=AMUTIs3meR251giSDLiWNoT4XFM&redir_esc=y#v=onepage&q&f=false.

Breindl, Yana, și Pascal Francq. „Can Web 2.0 applications save e-democracy? A study of how new internet applications may enhance citizen participation in the political process online". *International Journal of Electronic Democracy* 1, nr. 1 (ianuarie 2008): 14–31. https://doi.org/10.1504/IJED.2008.021276.

Briggs, Xavier De Souza. *Democracy as Problem Solving: Civic Capacity in Communities Across the Globe*. MIT Press, 2008.

Brunty, Joshua, și Katherine Helenek. *Social Media Investigation for Law Enforcement*. Routledge, 2014.

Bryson, John M., Barbara C. Crosby, și Laura Bloomberg. „Public Value Governance: Moving Beyond Traditional Public Administration and the New Public Management". *Public Administration Review* 74, nr. 4 (2014): 445–56. https://doi.org/10.1111/puar.12238.

Chadwick, A. „Internet Politics: States, Citizens, and New Communication Technologies", 2006. https://www.semanticscholar.org/paper/Internet-Politics%3A-States%2C-Citizens%2C-and-New-Chadwick/7d1f715697e7a8cce3f7de30e65b691f6808028c.

Chakraverti, Sauvik. „Management Mantras: Make Way for New Public Administration". *The Times of India*, 14 iulie 2004. https://timesofindia.indiatimes.com/edit-page/leader-articlebrmanagement-mantras-make-way-for-new-public-administration/articleshow/776848.cms.

Cohen, Cathy, și Joseph Kahne. „Participatory Politics: New Media and Youth Political Action". *Youth and Participatory Politics Research Network*, 1 iunie 2012.

Cooper, Terry L., Thomas A. Bryer, și Jack W. Meek. „Citizen-Centered Collaborative Public Management". *Public Administration Review* 66, nr. s1 (2006): 76–88. https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2006.00668.x.

Cordella, Antonio, și Carla M. Bonina. „A public value perspective for ICT enabled public sector reforms: A theoretical reflection". *Government Information Quarterly*, Social Media in Government - Selections from the 12th Annual International Conference on Digital Government Research (dg.o2011), 29, nr. 4 (1 octombrie 2012): 512–20. https://doi.org/10.1016/j.giq.2012.03.004.

Davis, Paul, și Karen West. „What Do Public Values Mean for Public Action?: Putting Public Values in Their Plural Place". *The American Review of Public Administration* 39, nr. 6 (1 decembrie 2009): 602–18. https://doi.org/10.1177/0275074008328499.

Dawson, Sandra, și Charlotte Dargie. „New Public Management: An Assessment and Evaluation with Special Reference to UK Health". *Public Management: An International Journal of*

Research and Theory 1, nr. 4 (ianuarie 1999): 459–81. https://doi.org/10.1080/14719039900000021.

Deloitte. *At the Dawn of E-Government: The Citizen as Customer*. Deloitte Consulting, 2000.

Deng, L., T. Gray, și D. Primrose. „Social media adoption in public administration: Use cases from the United States”. În *Proceedings of the 51st Hawaii International Conference on System Sciences*, 2018. https://aisel.aisnet.org/hicss-51/.

Denhardt, Janet V., și Robert B. Denhardt. „The New Public Service: Serving, Not Steering”. Routledge & CRC Press, 2015. https://www.routledge.com/The-New-Public-Service-Serving-Not-Steering/Denhardt-Denhardt/p/book/9781138891258.

Dijck, Jose van. *The Culture of Connectivity: A Critical History of Social Media*. Oxford University Press, 2013. https://doi.org/10.1093/acprof:oso/9780199970773.001.0001.

Dunleavy, Patrick. „The Globalization of Public Services Production: Can Government be «Best in World»?” *Public Policy and Administration* 9 (1 iunie 1994): 36–64. https://doi.org/10.1177/095207679400900204.

Dunleavy, Patrick, Helen Margetts, Simon Bastow, și Jane Tinkler. „New Public Management Is Dead—Long Live Digital-Era Governance”. *Journal of Public Administration Research and Theory* 16, nr. 3 (1 iulie 2006): 467–94. https://doi.org/10.1093/jopart/mui057.

Ehnis, Christian, și Deborah Bunker. „Social Media in Disaster Response: Queensland Police Service - Public Engagement During the 2011 Floods”, 2012. https://www.researchgate.net/publication/274732344_Social_Media_in_Disaster_Response_Queensland_Police_Service_-_Public_Engagement_During_the_2011_Floods.

Emerson, Kirk, Tina Nabatchi, și Stephen Balogh. „An Integrative Framework for Collaborative Governance”. *Journal of Public Administration Research and Theory* 22, nr. 1 (1 ianuarie 2012): 1–29. https://doi.org/10.1093/jopart/mur011.

Epstein, Robert. „The New Mind Control”. *Equality by Lot* (blog), 10 martie 2016. https://equalitybylot.com/2016/03/10/robert-epstein-the-new-mind-control/.

Epstein, Robert, și Ronald E. Robertson. „The Search Engine Manipulation Effect (SEME) and Its Possible Impact on the Outcomes of Elections”. *Proceedings of the National Academy of Sciences of the United States of America* 112, nr. 33 (18 august 2015): E4512-4521. https://doi.org/10.1073/pnas.1419828112.

European Court of Human Rights. „Yildirim v. Turkey”. Global Freedom of Expression, 2012. https://globalfreedomofexpression.columbia.edu/cases/ahmed-yildirim-v-turkey/.

Fairbanks, Jenille, Kenneth Plowman, și Brad Rawlins. „Transparency in Government Communication”. *Journal of Public Affairs* 7 (1 februarie 2007): 23–37. https://doi.org/10.1002/pa.245.

Farazmand, Ali, și Jack Pinkowski, ed. *Handbook of Globalization, Governance, and Public Administration*. New York: Routledge, 2006. https://doi.org/10.1201/b13629.

Fountain. „Building the Virtual State: Information Technology and Institutional Change”. În *Choice Reviews Online*, 39:39-4209-39–4209, 2002. https://doi.org/10.5860/CHOICE.39-4209.

Frederickson, H., Kevin Smith, Christopher Larimer, și Michael Licari. *The public administration theory primer, third edition*. *The Public Administration Theory Primer, Third Edition*, 2018. https://doi.org/10.4324/9780429494369.

Gesser-Edelsburg, Anat, și Yaffa Shir-Raz. „Risk Communication and Infectious Diseases in an Age of Digital Media”. Routledge & CRC Press, 2017. https://www.routledge.com/Risk-

Communication-and-Infectious-Diseases-in-an-Age-of-Digital-Media/Gesser-Edelsburg-Shir-Raz/p/book/9780367224059.

Gibson, Rachel K. „New Media and the Revitalisation of Politics". *Representation* 45, nr. 3 (1 septembrie 2009): 289–99. https://doi.org/10.1080/00344890903129566.

Habermas, Jürgen. „Between Facts and Norms". MIT Press, 1998. https://mitpress.mit.edu/9780262581622/between-facts-and-norms/.

Hagen, Loni, Stephen Neely, Ryan Scharf, și Thomas E. Keller. „Social Media Use for Crisis and Emergency Risk Communications During the Zika Health Crisis". *Digital Government: Research and Practice* 1, nr. 2 (9 aprilie 2020): 13:1-13:21. https://doi.org/10.1145/3372021.

Harper, Logan. „Gov 2.0 Rises to the next Level: Open Data in Action | Opensource.Com", 2013. https://opensource.com/government/13/3/future-gov-20.

Heeks, Richard. „Understanding E-Governance for Development". SSRN Scholarly Paper. Rochester, NY, 18 februarie 2001. https://doi.org/10.2139/ssrn.3540058.

Hood, Christopher. „A Public Management for All Seasons?" *Public Administration* 69, nr. 1 (1991): 3–19. https://doi.org/10.1111/j.1467-9299.1991.tb00779.x.

Iosifidis, Petros. „The Public Sphere, Social Networks and Public Service Media". *Information, Communication & Society* 14, nr. 5 (1 august 2011): 619–37. https://doi.org/10.1080/1369118X.2010.514356.

Jaeger, Paul, și John Bertot. „Designing, Implementing, and Evaluating User-centered and Citizen-centered E-government". *IJEGR* 6 (1 aprilie 2010): 1–17. https://doi.org/10.4018/jegr.2010040101.

Jeong, Chun Hai @ Ibrahim. *Fundamental of Development Administration*. Scholar, 2007.

Jørgensen, Torben Beck, și Barry Bozeman. „Public Values: An Inventory". *Administration & Society* 39, nr. 3 (1 mai 2007): 354–81. https://doi.org/10.1177/0095399707300703.

Joseph, Sarah. „Social Media, Political Change, and Human Rights". *Boston College International and Comparative Law Review* 35 (2012): 145.

Jungherr, Andreas, Pascal Jürgens, și Harald Schoen. „Why the Pirate Party Won the German Election of 2009 or The Trouble With Predictions: A Response to Tumasjan, A., Sprenger, T. O., Sander, P. G., & Welpe, I. M. "Predicting Elections With Twitter: What 140 Characters Reveal About Political Sentiment"". *Social Science Computer Review* 30, nr. 2 (1 mai 2012): 229–34. https://doi.org/10.1177/0894439311404119.

Kaboolian, Linda. „The New Public Management: Challenging the Boundaries of the Management vs. Administration Debate". *Public Administration Review* 58, nr. 3 (1998): 189–93. https://doi.org/10.2307/976558.

Kaplan, Andreas M., și Michael Haenlein. „Users of the world, unite! The challenges and opportunities of Social Media". *Business Horizons* 53, nr. 1 (1 ianuarie 2010): 59–68. https://doi.org/10.1016/j.bushor.2009.09.003.

Katz, Daniel, și R.L. Kahn. *The social psychology of organizations*. The social psychology of organizations. Oxford, England: Wiley, 1966.

Kaufman, Herbert. *Are Government Organizations Immortal?* Brookings Institution, 1976.

Kaylor, Charles, Randy Deshazo, și David Van Eck. „Gauging e-government: A report on implementing services among American cities". *Government Information Quarterly* 18, nr. 4 (1 decembrie 2001): 293–307. https://doi.org/10.1016/S0740-624X(01)00089-2.

Khan, Gohar F. *Social Media for Government: A Practical Guide to Understanding, Implementing, and Managing Social Media Tools in the Public Sphere*. Springer, 2017.

Khan, M. Laeeq, Aqdas Malik, Umar Ruhi, și Adil Al-Busaidi. „Conflicting attitudes: Analyzing social media data to understand early discourse on COVID-19 passports”. *Technology in Society* 68 (1 februarie 2022): 101830. https://doi.org/10.1016/j.techsoc.2021.101830.

Kickert, Walter J.M. „Public Governance in the Netherlands: An Alternative to Anglo-American ‘Managerialism’”. *Public Administration* 75, nr. 4 (1997): 731–52. https://doi.org/10.1111/1467-9299.00084.

Kosinski, Michal, David Stillwell, și Thore Graepel. „Private traits and attributes are predictable from digital records of human behavior”. *Proceedings of the National Academy of Sciences* 110, nr. 15 (9 aprilie 2013): 5802–5. https://doi.org/10.1073/pnas.1218772110.

Kushchu, Ibrahim, și M Kuscu. „From E-government to M-government: Facing the Inevitable”. *The 3rd European Conference on e-Government*, 1 ianuarie 2003.

Laidlaw, Emily B. *Regulating Speech in Cyberspace: Gatekeepers, Human Rights and Corporate Responsibility*. Cambridge University Press, 2015.

Laskaridis, Giorgos, Konstantinos Markellos, Penelope Markellou, și Angeliki Panayiotaki. „E-Government’s Barriers and Opportunities in Greece:” În *Handbook of Research on Public Information Technology*, ediție de G. David Garson și Mehdi Khosrow-Pour, D.B.A., 175–91. IGI Global, 2008. https://doi.org/10.4018/978-1-59904-857-4.ch017.

Lee, Chung-pin, Kaiju Chang, și Frances Stokes Berry. „Testing the Development and Diffusion of E-Government and E-Democracy: A Global Perspective”. *Public Administration Review* 71, nr. 3 (2011): 444–54. https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2011.02228.x.

Leyva, Rodolfo. „Exploring UK Millennials’ Social Media Consumption Patterns and Participation in Elections, Activism, and “Slacktivism””. *Social Science Computer Review* 35, nr. 4 (1 august 2017): 462–79. https://doi.org/10.1177/0894439316655738.

Li, Lingyao, Zihui Ma, Hyesoo Lee, și Sanggyu Lee. „Can social media data be used to evaluate the risk of human interactions during the COVID-19 pandemic?” *International Journal of Disaster Risk Reduction* 56 (1 aprilie 2021): 102142. https://doi.org/10.1016/j.ijdrr.2021.102142.

Lips, Miriam, Leif Skiftenes Flak, și J. Ramon Gil-Garcia. „Introduction to Transformational Government: Governance, Organization, and Management Minitrack”, 2017. https://doi.org/10.24251/HICSS.2017.353.

Lufkin, Bryan. „Could Estonia Be the First ‘Digital’ Country?”, 2017. https://www.bbc.com/future/article/20171019-could-estonia-be-the-first-digital-country.

Magro, Michael J. „A Review of Social Media Use in E-Government”. *Administrative Sciences* 2, nr. 2 (iunie 2012): 148–61. https://doi.org/10.3390/admsci2020148.

Magro, Michael, Sherry Ryan, Jason Sharp, și Katie Ryan. *Using Social Networking for Educational and Cultural Adaptation: An Exploratory Study. 15th Americas Conference on Information Systems 2009, AMCIS 2009*. Vol. 7, 2009.

Makhya, Syarief, și Andi Windah. „The Influence of Social Media on Public Policy Changes in Bandar Lampung City”. *Humanities and Social Sciences Letters* 8, nr. 1 (28 februarie 2020): 36–45. https://doi.org/10.18488/journal.73.2020.81.36.45.

Margetts, Helen, și Patrick Dunleavy. „The Second Wave of Digital-Era Governance: A Quasi-Paradigm for Government on the Web”. *Philosophical transactions. Series A, Mathematical, physical, and engineering sciences* 371 (28 martie 2013): 20120382. https://doi.org/10.1098/rsta.2012.0382.

McGuire, Michael. „Collaborative Public Management: Assessing What We Know and How We Know It". *Public Administration Review* 66, nr. s1 (2006): 33–43. https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2006.00664.x.

Meijer, Albert J., Deirdre Curtin, și Maarten Hillebrandt. „Open Government: Connecting Vision and Voice". *International Review of Administrative Sciences* 78, nr. 1 (1 martie 2012): 10–29. https://doi.org/10.1177/0020852311429533.

Millard, Jeremy. „Impact of Digital Transformation on Public Governance". JRC Publications Repository, 19 iunie 2023. https://doi.org/10.2760/204686.

Milward, H. Brinton, și Keith Provan. „Managing the hollow state Collaboration and contracting". *Public Management Review* 5, nr. 1 (1 martie 2003): 1–18. https://doi.org/10.1080/1461667022000028834.

Mitchell, George E. „Collaborative Propensities Among Transnational NGOs Registered in the United States". *The American Review of Public Administration* 44, nr. 5 (1 septembrie 2014): 575–99. https://doi.org/10.1177/0275074012474337.

Moghrabi, Imane Hijal, și Meghna Sabharwal. „The Role of the Information Society in Promoting a Better and a More Democratic Governance". *Journal of Public Administration and Governance* 7, nr. 4 (14 noiembrie 2017): 132–46. https://doi.org/10.5296/jpag.v7i4.12018.

Moon, M. Jae. „The Evolution of E-Government among Municipalities: Rhetoric or Reality?" *Public Administration Review* 62, nr. 4 (2002): 424–33. https://doi.org/10.1111/0033-3352.00196.

Moreira, Ana Maria, Mathias Möller, Gregory Gerhardt, și Andreas Ladner. „E-Society and E-Democracy", 2009. https://serval.unil.ch/resource/serval:BIB_AE2661B52DBA.P001/REF.pdf.

Morewitz, Stephen J., și Caroline Sturdy Colls, ed. *Handbook of Missing Persons*. Cham: Springer International Publishing, 2016. https://doi.org/10.1007/978-3-319-40199-7.

Morisson, Arnault, și Mathieu Doussineau. „Regional Innovation Governance and Place-Based Policies: Design, Implementation and Implications". *Regional Studies, Regional Science*, 1 ianuarie 2019. https://rsa.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/21681376.2019.1578257.

Moss, Michael, și Leslie Eaton. „A Nation Challenged: Aviation Security; Security Firms Ever Mindful To Cut Costs". *The New York Times*, 15 noiembrie 2001, sec. U.S. https://www.nytimes.com/2001/11/15/us/a-nation-challenged-aviation-security-security-firms-ever-mindful-to-cut-costs.html.

Mossberger, Karen, Yonghong Wu, și Jared Crawford. „Connecting citizens and local governments? Social media and interactivity in major U.S. cities". *Government Information Quarterly* 30, nr. 4 (1 octombrie 2013): 351–58. https://doi.org/10.1016/j.giq.2013.05.016.

Mourtada, R., și F. Salem. „Civil Movements: The Impact of Facebook and Twitter. Arab Social Media Report, May, 2011", 2011. https://journalistsresource.org/wp-content/uploads/2011/08/DSG_Arab_Social_Media_Report_No_2.pdf.

Moynihan, Donald P., și Alasdair S. Roberts. „Public Service Reform and the New Security Agenda". SSRN Scholarly Paper. Rochester, NY, 20 ianuarie 2002. https://papers.ssrn.com/abstract=1366106.

MSG Content Team. „New Public Management Model", 2024. https://www.managementstudyguide.com/new-public-management.htm.

Muhammad, Abubakar Sadiq, și Tuğberk Kaya. „Factors affecting the citizen's intention to adopt e-government in Nigeria". *Journal of Information, Communication and Ethics in Society* 21, nr. 3 (1 ianuarie 2023): 271–89. https://doi.org/10.1108/JICES-05-2022-0054.

Ngak, Chenda. „Occupy Wall Street Uses Social Media to Spread Nationwide - CBS News", 13 octombrie 2011. https://www.cbsnews.com/news/occupy-wall-street-uses-social-media-to-spread-nationwide/.

Nguyen, Thi. „Why It's as Hard to Escape an Echo Chamber as It Is to Flee a Cult | Aeon Essays". Aeon, 2018. https://aeon.co/essays/why-its-as-hard-to-escape-an-echo-chamber-as-it-is-to-flee-a-cult.

Noveck, Beth Simone. „Five Hacks for Digital Democracy". *Nature* 544, nr. 7650 (aprilie 2017): 287–89. https://doi.org/10.1038/544287a.

Nurmandi, Achmad. „Social Media Use: Rethinking Civic Engagement in Government", 2014. https://www.semanticscholar.org/paper/SOCIAL-MEDIA-USE%3A-RETHINKING-CIVIC-ENGAGEMENT-IN-Nurmandi/7967f6f3cfb41c6faf0cfaa0719511941a12e827?citedSort=relevance.

OECD. „OECD Recommendation on Digital Government Strategies - OECD", 2014. https://www.oecd.org/gov/digital-government/recommendation-on-digital-government-strategies.htm.

O'Leary, Rosemary. „From Silos to Networks: Hierarchy to Heterarchy". În *Public Administration Evolving*. Routledge, 2015.

Omar, Abdul Malik. „Digital Era Governance and Social Media: The Case of Information Department Brunei". Ediție de Vasaki Ponnusamy, Khalid Rafique, și Noor Zaman, 2020, 19–35. https://doi.org/10.4018/978-1-7998-1851-9.ch002.

O'Reilly, Tim. „Gov 2.0: It's All About The Platform". TechCrunch, 4 septembrie 2009. https://techcrunch.com/2009/09/04/gov-20-its-all-about-the-platform/.

Osborne, David. „Reinventing Government". *Public Productivity & Management Review* 16, nr. 4 (1993): 349–56. https://doi.org/10.2307/3381012.

Osborne, David, și Ted A. Gaebler. *Reinventing Government: How The Entrepreneurial Spirit Is Transforming The Public Sector*. Basic Books, 1992.

Osborne, Stephen P. „The New Public Governance? : Public Management Review: Vol 8, No 3", 2007. https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/14719030600853022.

Osimo, David. „Web 2.0 in Government: Why and How?", 1 ianuarie 2008.

O'Toole, Laurence J. „Treating Networks Seriously: Practical and Research-Based Agendas in Public Administration". *Public Administration Review* 57, nr. 1 (1997): 45–52. https://doi.org/10.2307/976691.

O'Toole, Laurence J., Jr. „The Implications for Democracy in a Networked Bureaucratic World". *Journal of Public Administration Research and Theory* 7, nr. 3 (1 iulie 1997): 443–59. https://doi.org/10.1093/oxfordjournals.jpart.a024358.

Parliamentary Assembly. „The right to Internet access", 2014. https://assembly.coe.int/nw/xml/XRef/Xref-XML2HTML-en.asp?fileid=20870&lang=en.

Peters, B. Guy, și John Pierre. „Governance Without Government? Rethinking Public Administration". *Journal of Public Administration Research and Theory* 8, nr. 2 (1 aprilie 1998): 223–43. https://doi.org/10.1093/oxfordjournals.jpart.a024379.

Pfeffer, Jeffrey, și Gerald R. Salancik. *The External Control of Organizations: A Resource Dependence Perspective*. Stanford: Stanford University Press, 2003.

Pollitt, Christopher, și Geert Bouckaert. *Public Management Reform: A Comparative Analysis - New Public Management, Governance, and the Neo-Weberian State*. OUP Oxford, 2011.

Putnam, Robert D., Robert Leonardi, și Raffaella Y. Nonetti. *Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy*. Princeton University Press, 1993. https://doi.org/10.2307/j.ctt7s8r7.

Rainie, Lee, și Barry Wellman. *Networked: The New Social Operating System*. MIT Press, 2012.

Raqqad, Hana Khaled Al. „The Impact of Social Networking on Enhancing Digital Citizenship among Princess Alia College, Al- Balqa'a University Students". *Journal of Educational and Social Research* 10, nr. 5 (23 septembrie 2020): 53. https://doi.org/10.36941/jesr-2020-0087.

Rhodes, R. a. W. „The New Governance: Governing without Government". *Political Studies* 44, nr. 4 (1996): 652–67. https://doi.org/10.1111/j.1467-9248.1996.tb01747.x.

Rios, Mauro D. „En busca de una definición de Gobierno Electrónico – NovaGob", 2014. https://web.archive.org/web/20180322020445/https://novagob.org/en-busca-de-una-definicia3n-de-gobierno-electra3nico/.

Salamon, L., și O. V. Elliott. „The Tools of Government: A Guide to the New Governance". În *Choice Reviews Online*, 40:40-2422-40–2422, 2002. https://doi.org/10.5860/CHOICE.40-2422.

Sarjito, Aris. „The Influence of Social Media on Public Administration". *JURNAL TERAPAN PEMERINTAHAN MINANGKABAU* 3, nr. 2 (30 noiembrie 2023): 106–17. https://doi.org/10.33701/jtpm.v3i2.3378.

Schedler, K., și Isabella Proeller. „The New Public Management : A Perspective from Mainland Europe", 2002. https://www.semanticscholar.org/paper/The-new-public-management-%3A-a-perspective-from-Schedler-Proeller/aedcb28959c721c2823a86c19def132d727e5310.

Shah, Anwar. *Local Governance in Developing Countries*. World Bank, 2006.

Sharif, M. Hisham M., Indrit Troshani, și Robyn Davidson. „Public Sector Adoption of Social Media". *Journal of Computer Information Systems*, 1 iunie 2015. https://www.tandfonline.com/doi/abs/10.1080/08874417.2015.11645787.

Sharples, Rachel. „Disrupting State Spaces: Asylum Seekers in Australia's Offshore Detention Centres". *Social Sciences* 10, nr. 3 (martie 2021): 82. https://doi.org/10.3390/socsci10030082.

Shirky, Clay. „The Political Power of Social Media". *Foreign Affairs*, 20 decembrie 2010. https://www.foreignaffairs.com/political-power-social-media.

Skelcher, Chris, Navdeep Mathur, și Mike Smith. „The Public Governance of Collaborative Spaces: Discourse, Design and Democracy". *Public Administration* 83, nr. 3 (2005): 573–96. https://doi.org/10.1111/j.0033-3298.2005.00463.x.

Stoker, Gerry. „Governance as Theory: Five Propositions". *International Social Science Journal* 50, nr. 155 (1998): 17–28. https://doi.org/10.1111/1468-2451.00106.

———. „Public Value Management: A New Narrative for Networked Governance?" *The American Review of Public Administration* 36, nr. 1 (1 martie 2006): 41–57. https://doi.org/10.1177/0275074005282583.

Stokes, Geoffrey. „Democracy ans Citizenship". În *Democratic Theory Today: Challenges for the 21st Century*. Cambridge: Polity Press, 2022. https://www.wiley.com/en-us/Democratic+Theory+Today%3A+Challenges+for+the+21st+Century-p-9780745621951.

Sulaeman, Deserina, și Johan Sulaeman. „The Effect of Social Media on the Ethnic Dynamics in Donations to Disaster Relief Efforts". *Sustainability* 14, nr. 19 (ianuarie 2022): 12305. https://doi.org/10.3390/su141912305.

Sweetser, Kaye D. „Government Gone Wild: Ethics, Reputation, and Social Media". În *Ethical Practice of Social Media in Public Relations*. Routledge, 2014.

Trottier, Daniel, și Christian Fuchs. *Social Media, Politics and the State: Protests, Revolutions, Riots, Crime and Policing in the Age of Facebook, Twitter and YouTube*. Routledge, 2014.

UN. „E-Government Survey 2020 - Digital Government in the Decade of Action for Sustainable Development", 2020. https://publicadministration.un.org/egovkb/Portals/egovkb/Documents/un/2020-Survey/2020%20UN%20E-Government%20Survey%20(Full%20Report).pdf.

———. „Methodology - UN E-Government Knowledgebase", 2022. https://publicadministration.un.org/egovkb/en-us/about/methodology.

———. „United Nations E-Government Survey 2014", 2014. http://unpan3.un.org/egovkb/Portals/egovkb/Documents/un/2014-Survey/E-Gov_Complete_Survey-2014.pdf.

———. „What is Good Governance?", 2010. https://www.unescap.org/sites/default/files/good-governance.pdf.

UNESCO. „Our global neighbourhood: the report of the Commission on Global Governance - UNESCO Digital Library", 1995. https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000100074.

Vargas Valdez, José Luis. „Study on the Role of Social Media and the Internet in Democratic Development". EUROPEAN COMMISSION FOR DEMOCRACY THROUGH LAW (VENICE COMMISSION), 2018. https://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-LA(2018)001-e.

Viteritti, Joseph P. „The Environmental Context of Communication: Public Sector Organizations". În *Government Public Relations*. Routledge, 2008.

W3C. „Improving Access to Government through Better Use of the Web", 2009. https://www.w3.org/TR/2009/NOTE-egov-improving-20090512/.

Waldo, Dwight. *The Administrative State: A Study of the Political Theory of American Public Administration*. New York: Routledge, 2017. https://doi.org/10.4324/9781315130859.

Warren, Anne Marie, Ainin Sulaiman, și Noor Ismawati Jaafar. „Social media effects on fostering online civic engagement and building citizen trust and trust in institutions". *Government Information Quarterly* 31, nr. 2 (1 aprilie 2014): 291–301. https://doi.org/10.1016/j.giq.2013.11.007.

Weng, Shihong, Gary Schwarz, Susan Schwarz, și Ben Hardy. „A Framework for Government Response to Social Media Participation in Public Policy Making: Evidence from China". *International Journal of Public Administration* 44, nr. 16 (10 decembrie 2021): 1424–34. https://doi.org/10.1080/01900692.2020.1852569.

West, Darrell M. „E-Government and the Transformation of Service Delivery and Citizen Attitudes". *Public Administration Review* 64, nr. 1 (2004): 15–27. https://doi.org/10.1111/j.1540-6210.2004.00343.x.

West, Jonathan P., și James S. Bowman. „The Domestic Use of Drones: An Ethical Analysis of Surveillance Issues". *Public Administration Review* 76, nr. 4 (2016): 649–59. https://doi.org/10.1111/puar.12506.

Widayat, Rossi Maunofa, Juhari Sasmito Aji, și Cahyadi Kurniawan. „A Systematic Review of Social Media and Government in the Social Science Discipline”. *Journal of Contemporary Governance and Public Policy* 4, nr. 1 (1 aprilie 2023): 59–74. https://doi.org/10.46507/jcgpp.v4i1.100.

Wolf, Charles. „A Theory of Nonmarket Failure: Framework for Implementation Analysis”. *The Journal of Law and Economics* 22, nr. 1 (aprilie 1979): 107–39. https://doi.org/10.1086/466935.

Wood, Geoffrey. „The New Public Management in Europe - Towards Convergence or Difference?” *Marketing & Menedzsment* 41, nr. 4–5 (2007): 146–53.

Xu, Runya, Qigui Sun, și Wei Si. „The Third Wave of Public Administration: The New Public Governance”. *Canadian Social Science* 11, nr. 7 (26 iulie 2015): 11–21. https://doi.org/10.3968/%x.

Yamamoto, Hiromi. „New Public Management - Japan’s Practice”, 2003. https://www.semanticscholar.org/paper/New-Public-Management-Japan%27s-Practice-Yamamoto/b74b768decde6cfdc0ed372f5173e31479bf9244.

Zavattaro, Staci M., și Arthur J. Sementelli. „A critical examination of social media adoption in government: Introducing omnipresence”. *Government Information Quarterly* 31, nr. 2 (1 aprilie 2014): 257–64. https://doi.org/10.1016/j.giq.2013.10.007.

Cartea

În peisajul contemporan al administrației publice, au avut loc schimbări semnificative, determinate de nevoia de eficiență, transparență și implicarea sporită a cetățenilor . Trei concepte esențiale încapsulează aceste schimbări: noul management public, guvernanța electronică, și rolul omniprezent al rețelelor sociale. Fiecare reprezintă o abordare transformatoare a guvernării, modelând colectiv un sector public mai receptiv și mai responsabil.

Această carte explorează contribuțiile semnificative ale social media la modelele de guvernare democratică, realizarea principiilor noului management public și a guvernanței electronice. Analizează modul în care media electronică facilitează transparența, îmbunătățește responsabilitatea și implicarea cetățenilor, și încurajează guvernarea colaborativă, redefinind astfel modelele tradiționale de administrație publică.

MultiMedia Publishing https://www.telework.ro/ro/e-books/rolul-social-media-in-democratie-noul-management-public-si-guvernanta-electronica/

- Digital: EPUB (ISBN 978-606-033-848-2), Kindle (ISBN 978-606-033-849-9) PDF (ISBN 978-606-033-850-5)

- Tipărit: Format A5, 210 x 148 x x mm, xxx g, xxx pagini, ISBN 978-606-033-847-5

DOI: 10.58679/MM66327